

DEEL 1

OMA

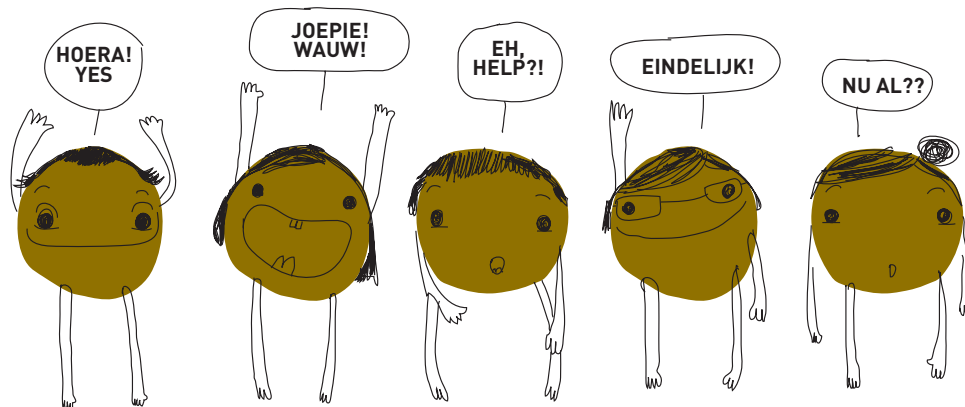
**KLEINKINDEREN
ZIJN HET DESSERT
VAN HET LEVEN.**

**‘Ik heb er niet zelf voor
gekozen om oma
te worden,
maar het is het
mooiste wat me
is overkomen.’**

PROFICIAT, JE WORDT OMA!

Op een dag krijg je het nieuws te horen. Je wordt oma.
Je wordt oma?! Echt?! Écht. JE WORDT OMA!!

Misschien zat je te wachten op dat nieuws. Je wist misschien dat er al een tijdje werd 'geoeft' of dat er volop kinderplannen werden gesmeed. Misschien ging er al een lang medisch traject vooraf aan dat nieuws, zat je op de eerste rij te supporteren en stond je altijd klaar voor steun en peptalk.

Misschien wist je niets van hun plannen, maar hoopte je stiekem wel op dat nieuws. Of je vond het misschien de logische stap, aangezien ze niet zo lang geleden zijn getrouwd. Ze hebben er de leeftijd voor, ze zijn er klaar voor, en je hebt de glans in hun ogen wel opgemerkt als het gaat over kinderen.

Of misschien viel je volledig uit de lucht en had je dit nieuws helemaal niet zien aankomen. Misschien had je gedacht dat ze nog even zouden wachten, om wat voor reden dan ook.

Misschien ben je als een van de eersten op de hoogte van dat nieuwe leven. Of misschien krijg je het pas te horen na 12 weken, als je (schoon)dochter meer zekerheid heeft dat alles goed verloopt.

Misschien werd er veel werk gemaakt van de manier waarop je het nieuws te horen kreeg. Er werd een etentje georganiseerd waarop ook de andere toekomstige grootouders aanwezig waren, je kreeg een ingelijste foto van de echografie onder de neus, of je werd verrast met een cadeautje (dit boek bijvoorbeeld?). Of misschien werd er droogweg megedeeld dat je oma zou worden.

Hoe dan ook: het is zover. Je wordt oma. Écht, écht, écht waar.

Wellicht schieten er 101 gedachten tegelijk door je heen. Vergelijk het met toen je zelf ontdekte dat je zwanger was, zoveel jaar geleden. Een ware rollercoaster aan emoties!

Hoera,
ik word oma!

BLIJDSCAP

Zal het allemaal
wel goed verlopen?
Als het maar niet misgaat!

BEZORGTHEID

Oei, ben ik niet veel te jong om
te zijn? Zal dat geen gigantische
impact op mijn leven hebben? En zijn
zij daar wel klaar voor?

PANIEK

Wauw, mijn 'kleine' meisje/jongen
wordt nu zélf mama of papa!

TROTS

Onvoorstelbaar, een miniversie
van mijn zoon of dochter op komst!

ONTROERING

Waarschijnlijk kun je even aan niets anders meer denken. Ben je inwendig aan het stuiteren, raast de adrenaline door je lijf en lig je de eerste nacht te woelen in je bed. Het is dan ook groot nieuws. Geef jezelf even de tijd om het te verwerken, om te geloven dat het écht zal gebeuren. Probeer te genieten van het goeie nieuws. Ook al ben je bezorgd, veel meer dan hopen dat alles goed zal verlopen en supporteren langs de zijlijn kun je niet doen.

Proficiat, oma in spe!

Klinkt dat nog raar? Begin er maar alvast aan te wennen!

Ik kreeg het nieuws dat ik oma zou worden te horen op:

(datum)

Mijn kleinkind is uitgerekend voor:

(datum)

Ik kreeg het nieuws zo te horen:

Dit ging er door mij heen:

Het leukste vind ik:

Ik maak me het meeste zorgen om:

Ik kijk het meest uit naar:

Ik denk dat mijn (schoon)dochter een:

.....
..... mama zal zijn.

Ik denk dat mijn (schoon)zoon een:

.....
..... papa zal zijn.

Ik denk dat ik zelf een:

.....
..... oma zal zijn.

Deze raad zou ik willen meegeven aan de ouders in spe:

.....
.....

Ik hoop dat mijn kleinkind:

.....
.....
.....

2

OMA WORDEN, DAT DOET IETS MET EEN MENS

Als je net hebt gehoord dat je oma gaat worden, staat je wereld waarschijnlijk even op zijn kop. Het is ook niet niets, jouw kind dat zelf een kind voortbrengt. Een klein wezentje dat zich volop aan het voorbereiden is om op de wereld te komen. En jij die een nieuwe rol krijgt toebedeeld: die van OMA.

Deze fenomenen durven zich weleens voor te doen bij prille aanstaande oma's:

Je loopt op wolkjes. Een schattig ukkepukkie op komst. En dan niet zomaar een ukkepukkie, maar jouw kleinkind, ongetwijfeld het allertiefste, allerslimste en allermooiste kindje ooit! Een lief, klein baby'tje dat je met liefde zult kunnen overstelpen en onnoemelijk zult kunnen verwennen. Heerlijk!

Je bent behoorlijk bezorgd. Je mag niet denken aan wat er allemaal kan mislopen... En je kunt je niet meer herinneren dat je je daar in jouw tijd ook zo bewust van was.

Als je (schoon)dochter komt eten, dan check je vijf keer of het gerecht dat je op tafel wilt toveren, absoluut zwangerschapsproof is. En als je sla serveert, dan sta je die voor de zekerheid zeven keer fanatiek te wassen.

Google wordt je nieuwe metgezel. Je zoekt op hoe groot dat kleine wezentje nu al is en hoe het precies zit met de ontwikkeling. Je zoekt alles op over zwangerschapskwaaltjes, over wat je (schoon)dochter beter wel of niet kan doen of eten en over genetica (Hoe groot is de kans dat je kleinkind blauwe ogen zal krijgen? En zou hij of zij krulletjes hebben?).

De beste ouders worden gepromoveerd tot grootouders.

Je wordt met de regelmaat van de klok teruggeflitst naar de tijd dat je zélf zwanger was. Precies, je was het helemaal vergeten, maar van dat kwaaltje had jij ook last! En je voelde je ook zus of zo!

Je haalt nostalgisch de fotoboeken van onder het stof of snuistert nog eens door de babypulletjes die je hebt bewaard als herinnering.

Je kunt je nieuwsgierigheid nauwelijks bedwingen. Zou het een jongetje zijn, of toch een meisje? En hoe zullen ze de baby gaan noemen? Zal de baby op de papa lijken, of toch eerder op de mama? Zó spannend!

Je zou het willen uitschreeuwen tegen iedereen die het horen wil: jij wordt oma!

Je kunt je nauwelijks bedwingen en gaat bij het shoppen toch snel even langs op de babyafdeling. En misschien koop je al een schattig pyjamaatje of een knuffelbeer. Dat kleintje moet worden verwend, toch?

Stiekem hou je je ogen en oren goed open om inspiratie op te doen over namen, geboortekaartjes of doopsuiker. Ja, je weet wel dat jij dat allemaal niet hoeft te kiezen, maar het kan geen kwaad om af en toe wat mee te denken, nietwaar.

OMA: EEN NIEUWE LEVENSFASE

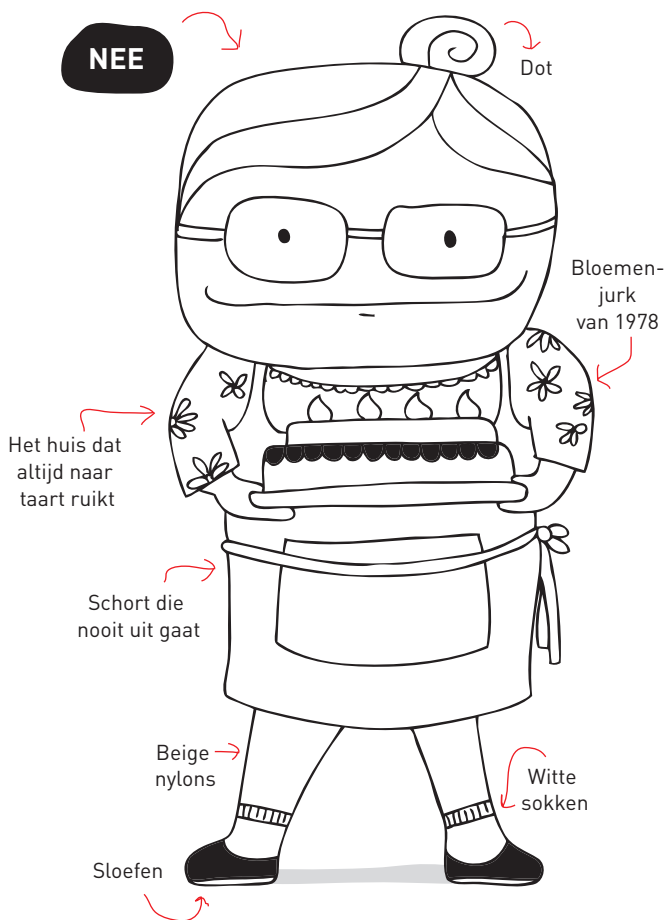
Dat je oma wordt, impliceert meteen dat je in een nieuwe levensfase terechtkomt. Je schuift plots een generatie op: na jou komen er nu twee generaties in plaats van eentje.

Dat kan best als een shock aanvoelen. Omdat je er nog niet bij had stilgestaan.

Of omdat je jezelf nog niet had gezien als iemand die oud genoeg is om al oma te zijn. Bovendien heb jij niet zélf die beslissing genomen dat je klaar was om oma te worden.

Die beslissing werd voor jou genomen en jij hebt er geen enkele impact op gehad.

Er wordt van jou verwacht dat je euforisch bent, maar misschien voel je dat vanbinnen helemaal niet zo aan. Dat mag best, oma worden is dan ook een groot keerpunt in je leven.

Je wordt plots geconfronteerd met het feit dat je ouder wordt, dat je al een groot stuk van je leven achter de rug hebt. Het lijkt misschien alsof er nog weinig tijd overblijft en het helpt daarbij niet dat 'oma' symbool staat voor oud of ouder worden. Voor sommige vrouwen is het feit dat ze oma worden, dan ook een groter keerpunt en een belangrijkere mijlpaal in hun leven dan de menopause.

Maar je weet wat ze zeggen: je bent maar zo oud als je je zélf voelt.

Vergeet het clichébeeld van de oma met het zilvergrijze haar, in een oubollig gebloemd jurkje die altijd een zelfgebakken cake in de oven, een breiwerkje op schoot en een zelfgeschikt bloemstukje op tafel heeft.

Tijd om je eigen invulling te geven aan het woord oma!

In leren broek of in een gebloemd jurkje, op stiletto's of op Birkenstocks, of je nu luistert naar house, heavy metal of schlagers en of je nu een cursus bloemschikken of Photoshop volgt: jij bent nog altijd dezelfde persoon. Alleen krijg je er nu de eretitel OMA bovenop.

En als je het op een positieve manier bekijkt, dan kun je ook stellen dat dat kleine kindje dat onderweg is, symbool staat voor de toekomst, voor nieuw leven en voor de continuïteit van het leven.

Bovendien kun je als oma voor een stuk je rol uit die vorige levensfase herbeleven, die van moeder. Het wordt ongetwijfeld fascinerend om te zien hoe het kind dat jij jarenlang hebt verzorgd, op zijn of haar beurt die verzorgende rol op zich zal nemen. Je zoon of dochter bezig zien met zijn of haar eigen kind, dat geeft een gevoel van voltooiing, en het valt met niets te vergelijken. Dat is simpelweg de cyclus van het leven.

Meer nog: als oma kun je die levensfase met jonge kinderen deels herbeleven, maar dan zonder de lasten. De relatie met je kleinkinderen is een ongecompliceerde relatie. Het enige wat je moet doen? Oneindig veel liefde geven!

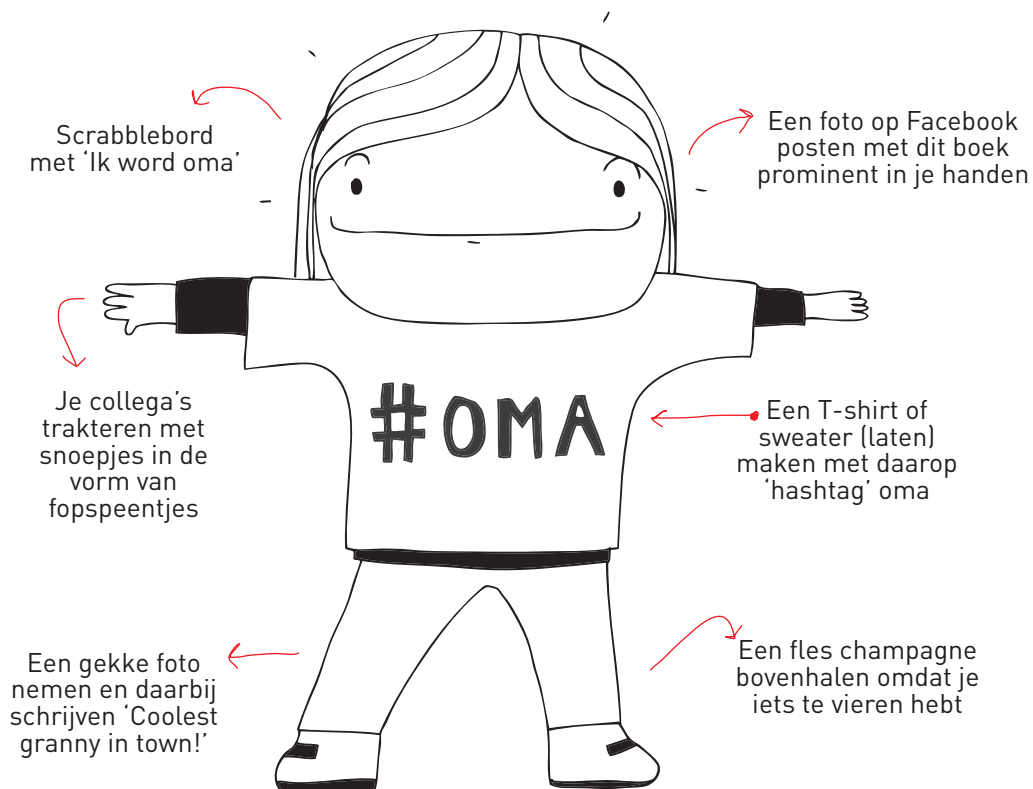

4

IEDEREEN MAG HET WETEN: JIJ WORDT OMA!

Natuurlijk wil je graag aan iedereen die het horen wil, vertellen dat je oma wordt. Maar voor je dat doet, bespreek je dat misschien het best even met je (schoon)zoon of (schoon)dochter. Misschien willen ze de zwangerschap nog even geheimhouden? Of misschien zit jij te popelen om je moeder of je zus in te lichten, maar wil je zoon of dochter heel graag zélf het goeie nieuws delen met zijn of haar oma of tante?

Heb je groen licht gekregen om het goede nieuws wereldkundig te maken? Dan kun je je fantasie de vrije loop laten over hoe je dat aanpakt. Hier alvast een paar ideetjes, maar je kunt zelf vast ook leuke manieren bedenken. Of je kunt inspiratie opdoen op Pinterest!

5

VAN OMA TOT BOBONNE... HOE WIL JE GENOEMD WORDEN?

De ene vindt oma een eretitel die ze met heel veel trots draagt. De ander vindt die naam te gewoontjes, associeert hem te veel met haar schoonmoeder of vindt zichzelf te jong om oma genoemd te worden en verkiest een andere naam.

Nu er een kleinkind op komst is, wordt het ook tijd om daarover na te denken. Hoe zou jij graag genoemd willen worden? Of zijn er al kleinkinderen en ligt die naam dus al een beetje vast?

Neem rustig je tijd om een leuke naam te bedenken, je zult het er tenslotte heel lang mee moeten doen. Al hou je het best wel twee dingen in het achterhoofd:

1

Ook de ouders moeten zich in die naam kunnen vinden. Jij vindt moeke of mammie misschien heel lief klinken, maar dat betekent daarom niet dat je (schoon)dochter of (schoon)zoon het met je eens is. De kans is niet onbestaande dat die laatsten vinden dat die naam te veel lijkt op mama...

2

Je kunt zoveel wikken en wegen hoe je genoemd wilt worden, de eindbeslissing om je effectief zo te noemen, ligt toch altijd bij je kleinkind. Je zou de eerste niet zijn die spontaan 'oma koe' wordt genoemd omdat je naast een weide woont, of 'oma bimbam' omdat je naast de kerk woont. Een gewaarschuwde vrouw...

Alvast enkele suggesties:

